

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.119 van 26 april 2002
in de zaak A. 120.299/XII-3541.**

In zake : 1. Bert SCHOOFS,
 2. Remy TIMMERS,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat R. VERREYCKEN,
 kantoor houdende te VILVOORDE,
 Gulden Schaapstraat 8

tegen :

de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE HOUTHALEN-
HELCHTEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. FLAMEND,
kantoor houdende te MEISE,
Vilvoordsesteenweg 101.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bert Schoofs en Remy Timmers op 26 april 2002 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 april 2002 van de burgemeester van de gemeente Houthalen-Helchteren waarbij “alle politieke meetings, -bijeenkomsten en -samenkomsten, van welke aard” op het grondgebied van de gemeente worden verboden;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april 2002, om 15.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. Verreycken, die verschijnt voor verzoekers, en van advocaat C. Flamend, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat tweede verzoeker op 11 maart 2002 vraagt het gemeentelijk cultureel centrum te Houthalen-Helchteren vraagt te mogen gebruiken voor een debatavond op 26 april 2002, om 20 uur; dat op die bijeenkomst het woord zou worden gevoerd door onder anderen eerste verzoeker; dat op 13 maart 2002 de gevraagde toestemming wordt gegeven “Aan Vlaams Blok, Dhr. Remie Timmers”; dat op 26 april 2002 de burgemeester alle politieke meetings en samenkomsten verbiedt op het grondgebied van de gemeente, onder verwijzing naar de meeting van verzoekers en “de diverse aangekondigde tegenacties”;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat een tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11, 19 en 26 van de Grondwet; dat onder meer wordt toegelicht :

“Verzoekers hebben het recht hun mening te uiten en vreedzaam en ongewapend te vergaderen.

Er wordt in de bestreden beslissing geen enkel element voorgelegd dat toelaat te vermoeden dat verzoekers of deelnemers aan de geplande meeting zich zouden gedragen op een niet-vreedzame of niet-ongewapende manier.

De loutere aankondiging van 'diverse tegenacties' volstaat niet om een reeds lang van tevoren vastgelegde politieke bijeenkomst te verbieden. Op die manier wordt elke vergadering van verzoekers eigenlijk onmogelijk gemaakt worden, nu er bij elke aankondiging van een vergadering door verzoekers, wel een tegenstander protest zal aankondigen.

Bovendien is het aan de burgemeester om bijeenkomsten, die op te vatten zijn als protestbijeenkomsten tegen die van verzoekers, al dan niet toe te laten. De loutere vaststelling dat er, lang nadat verzoekers toelating kregen voor hun bijeenkomst in het Cultureel centrum, een protestbijeenkomst wordt

aangekondigd, kan echter niet volstaan om de bijeenkomst van verzoekers wettig te verhinderen.

Verzoekers wijzen er trouwens op dat dit soort bijeenkomsten 'klassiek' verlopen op basis van een andere maatregel van de burgemeester : de beide partijen toelaten vreedzaam hun mening te uiten, doch hen gescheiden te houden door politie, wat relatief eenvoudig is, nu de deelnemers aan de vergadering van verzoekers zich in een gesloten gebouw bevinden.

Verzoekers hebben in het verleden inderdaad reeds vele malen deelgenomen aan vreedzame en ongewapende gelijkaardige bijeenkomsten, ook wanneer er tegenacties zijn. De oplossing is daarbij steeds dezelfde : de politiediensten schermen de zaal af en houden tegenbetogers op een afstand, terwijl verzoekers richtlijn geven aan alle bezoekers, de tegenbetogers te negeren en snel de zaal binnen te gaan.

Verzoekers hebben -zoals zovele andere politieke groeperingen- trouwens een eigen ordedienst, die de ordediensten behulpzaam is door de eigen achterban soepel en snel in de zaal te loodsen, en die voor dit soort bijeenkomsten vooraf trouwens steeds met de ordediensten overleg pleegt.

Verzoekers zijn, zoals steeds, bereid op alle mogelijke manieren met de ordediensten samen te werken om een vreedzaam verloop van hun bijeenkomst te garanderen.

De burgemeester heeft perfect de middelen ter beschikking om de orde vanavond te handhaven. Hij kan niet enkel zijn eigen politiekorps vragen voor ordehandhaving, doch gelet op de actuele werking in politiezones ook die van omliggende gemeenten, en ook de algemene reserve die continu in Brussel ter beschikking staat”.

Overwegende dat de bestreden beslissing berust op het gevaar voor ordeverstoring ten gevolge van manifestaties tegen de meeting van verzoekers; dat verzoekers op het eerste gezicht niet zonder overtuigingskracht opmerken dat het in deze omstandigheden de overheid toekwam eventueel specifiek tegen die protestbijeenkomsten op te treden; dat niet blijkt dat dit zelfs maar is overwogen; dat bovendien het ingeroepen gevaar voor ordeverstoring slechts van aard lijkt het opgelegde verbod te kunnen verantwoorden wanneer voldoende aannemelijk zou zijn gemaakt dat de materiële middelen waarover de burgemeester kan beschikken niet volstaan om de openbare orde te verzekeren; dat dit niet het geval is; dat er alleszins geen enkele aanwijzing, ook niet ter terechtzitting, voor wordt gegeven; dat het middel in zoverre ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede en derde voorwaarde, dat verzoekers uiteenzetten dat zij verhinderd worden op normale wijze een politieke bijeenkomst te houden en steun te verwerven voor een volgende verkiezing, dat hun geloofwaardigheid door een zo laattijdige verhindering wordt aangetast, dat zij geïnteresseerden niet meer in dezelfde mate voor een nieuwe deelname zullen kunnen warm maken, dat ernstige organisatorische moeilijkheden te verwachten zijn, dat vanuit gans Limburg mensen op komst zijn die niet meer van het verbod op

de hoogte kunnen gebracht worden, dat het verbod immers slechts op de dag zelf van de geplande bijeenkomst is afgegeven ofschoon het gebruik van de betrokken zaal al op 13 maart 2002 werd toegezegd;

Overwegende dat, mede in acht genomen de door verzoekers bijgebrachte stukken, het betoog, in zijn geheel beschouwd, genoeg overtuigt; dat aan de voorwaarde van een ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel voldaan is; dat ook de uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 april 2002 van de burgemeester van de gemeente Houthalen-Helchteren waarbij “alle politieke meetings, -bijeenkomsten en -samenkomsten, van welke aard” op het grondgebied van de gemeente worden verboden.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zesentwintig april 2002, door :

de HH. J. LUST,
F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.